

ВСЕСВІТНІЙ ДІМ СПРАВЕДЛИВОСТІ

Ризван 2021 року

До Бахаї світу

Любі друзі!

Завершальні слова в найбільш вікопомному розділі в історії Справи наразі вже написані, і сторінка перегортається. Цей Ризван знаменує завершення надзвичайного року, П'ятирічного Плану та цілої серії Планів, яка розпочалась у 1996 році. Нова серія Планів вабить тим, що обіцяє стати винятково важливими дванадцятьма місяцями, які послугують прелюдією до дев'ятирічної роботи, що розпочнеться наступного Ризвану. Перед нашими очима — громада, яка стрімко набрала силу та готова рухатися вперед великими кроками. Однак, не повинно бути жодних ілюзій щодо того, скільки докладених зусиль знадобилося, щоб вийти на цей рівень, та як дорого обійшлися осяяння, здобуті на цьому шляху: набуті уроки формуватимуть майбутнє громади, а огляд того, як саме їх було набуто, проливає світло на те, що попереду.

Десятиріччя, що передували 1996 року, багаті на власні здобутки й осяяння, безсумнівно показали, що значна кількість людей у багатьох суспільствах була готова стати під знамено Віри. Проте, якими обнадійливими не були б випадки великомасштабного прийняття Віри, вони не могли зрівнятися зі сталим процесом зростання, який міг би підтримуватись у різноманітних середовищах. Перед громадою в той час постали складні запитання, відповіді на які адекватно вона не могла за браком досвіду. Як зусилля, спрямовані на її розширення, могли поступально докладатися пліч-о-пліч із процесом консолідації та відповіді на давній, здавалося б, непіддатливий виклик: як підтримувати зростання? Як можна було б зростити людей, інститути та громади здатними втілити вчення Бахаулли в дію? Як могли ті, кого це вчення приваблювало, стати головними дійовими особами в глобальному духовному починанні?

Так воно й сталося: чверть століття тому громада Бахаї, яка все ще могла розраховувати на три Руки Справи Бога у своїх передових рядах, розпочала виконання Чотирирічного Плану, що відрізнявся від тих, які йому передували, оскільки був зосереджений на єдиній меті — значному прогресі процесу вступу загонами. Ця мета стала характерною ознакою серії наступних Планів. Громада вже набула розуміння, що цей процес не був виключно приєднанням до Віри значних груп людей, а також що він не виникне спонтанно; він передбачав цілеспрямовані, систематичні, прискорені розширення та консолідацію. Ця робота вимагала інформованої участі великої кількості душ, отже, у 1996 році світ Бахаї був покликаний прийняти значний освітній виклик, спричинений цим. Його закликали встановити мережу інститутів з підготовки, які зосередилися б на забезпеченні появи щораз більшого потоку людей, наділених необхідними здібностями для підтримання процесу зростання.

Друзі взяли за це завдання, усвідомлюючи, що, незважаючи на їхні попередні перемоги на терені навчання, вочевидь їм необхідно було багато чого дізнатися про те, яких здібностей набувати, і головне — як їх набувати. У багатьох випадках громада вчилася діючи, а уроки, які вона винесла після того, як із них було взято сутність та їх було вдосконалено шляхом застосування в різноманітних середовищах протягом певного часу, урешті-решт увійшли до навчальних матеріалів. Було визнано, що певні види діяльності були природним відгуком на духовні потреби населення. Щодо цього навчальні гуртки, дитячі класи, молитовні зустрічі, а потім і підліткові групи виокремилися як ті, що мають центральне значення, а коли вони переплетені зі спорідненими видами діяльності, динаміка, що з'являється, спричиняє появу живої моделі життя громади. Зі зростанням кількості учасників основних видів діяльності їхня початкова мета доповнилась новим виміром. Вони почали служити порталами, крізь які молодь, дорослі та цілі родини із широкого загалу могли зустрітися з Одкровенням Бахаулли. Також ставало очевидним, наскільки доцільним було розглядати стратегії роботи з побудови громади в контексті кластера — географічної території, розмір якої дає можливість управляти

та яка має чітко виражені соціальні й економічні ознаки. Почала розвиватися здібність складати прості плани на рівні кластера, а з цих планів виникли програми, спрямовані на зростання Віри, організовані так, що згодом перетворилися на тримісячні цикли діяльності. На ранньому етапі з'явився важливий момент очевидності: рух людей послідовністю курсів надає імпульсу руху кластерів уздовж континууму розвитку та зберігається цим рухом кластерів назавжди. Ця взаємозалежність допомогла друзям повсюдно оцінити динаміку зростання в їхньому власному оточенні та накреслити шлях до збільшеної сили. З часом виявилось, що корисно розглядати те, що відбувалося в кластері, одночасно з точки зору трьох навчальних засад — служити дітям, підліткам і молоді та дорослим — і з точки зору циклів діяльності, необхідних для ритму зростання. Коли було пройдено частину шляху у двадцятип'ятирічному зусиллі, багато які з найбільш упізнаних ознак процесу зростання, що ми їх бачимо сьогодні, почали ставати чітко визначеними.

З нарощенням друзями їхніх зусиль різноманітні принципи, концепції та стратегії, що мали світову значущість для процесу зростання, почали викристалізовуватись у таку схему діяльності, яка могла розвиватися, щоб дати місце новим елементам. Ця схема виявилася базовою для вивільнення надзвичайної енергії. Вона ж допомогла друзям спрямувати їхні зусилля в тих напрямках, що, як свідчить досвід, сприяли розвитку здорових громад. Однак схема — це не шаблон. За умови, що для оцінювання реалій кластера, населеного пункту або просто сусідства бралися до уваги різноманітні складові цієї схеми, розвивалася модель діяльності, яка запозичувала те, чого навчався весь світ Бахаї, і при цьому залишалася відповіддю на специфіку того місця. Дихотомія між жорсткими вимогами, з одного боку, та необмеженими особистими вподобаннями — з іншого поступилася місцем більш тонкому розумінню різноманітності засобів, за допомогою яких люди могли підтримувати процес, що за своєю сутністю був логічно послідовним і з накопиченням досвіду постійно вдосконалювався. Не залишається сумнівів щодо прогресу, який було досягнуто завдяки появі цієї схеми: значення для узгодження й об'єднання зусиль усього світу Бахаї та стимулювання її руху вперед було вкрай важливим.

У міру того, як один План змінювався іншим, а коло залучених у роботу з побудови громади розширювалося, ставали й більш чітко вираженими успіхи на рівні культури. Наприклад, чимдалі ширше поціновувалися важливість надання освіти молодшим поколінням, а також, крім іншого, неймовірний потенціал, представлений підлітками. Участь душ у допомозі та супроводі одна одної на спільному шляху, у постійному розширенні кола взаємної підтримки, стала моделлю, на яку були спрямовані всі зусилля, націлені на розвиток здатності служити. Зі зростанням усвідомлення сили змістовних бесід запалювати та роздмухувати духовну сприйнятливість змінилася навіть взаємодія між друзями та їхнім оточенням. І що важливо, громади Бахаї взяли курс, дедалі більш орієнтований назовні. Будь-яка душа, що не лишилася байдужою до бачення Віри, могла стати активним учасником, навіть сприяти та вести види освітньої діяльності, молитовні зустрічі та інші складові роботи з розбудови громади; і багато хто з цих душ проголосив свою віру в Бахауллу. Отже, з'явилася концепція процесу вступу загонами, яка ґрунтувалася, меншою мірою, на теоріях та припущеннях, а більше — на реальному досвіді: як велика кількість людей може знайти Віру, ознайомитися з нею, ототожнити себе з її цілями, долучитися до її діяльності й обговорень, а в багатьох випадках і прийняти її. Дійсно, з посиленням процесу інституту від регіону до регіону кількість людей, які вносили свою частку в роботу Плану, у тому числі навіть ті, хто нещодавно познайомився з Вірою, зростала гігантськими кроками. Але спонукала до цього не просто зацікавленість у кількісних показниках. Бачення особистого й колективного перетворення, яке відбувалось одночасно та спиралося на вивчення Слова Божого й визнання здатності кожної людини стати дійовою особою у величезній духовній драмі, сприяло появі почуття об'єданого зусилля.

Однією з ознак цього двадцятип'ятирічного періоду, що найбільше вражають і надихають, стало служіння, яке виконала молодь Бахаї, чия віра та доблесть посіли належне їм місце на передовій зусиль громади. Як учителі Справи й учителі для наймолодших, як мобільні ведучі та домашні піонери, як кластерні координатори та члени агенцій Бахаї, молоді люди на всіх

п'яти континентах повстали, щоб служити своїм громадам віддано та жертівно. Зрілість, яку вони продемонстрували, виконуючи обов'язки, від яких залежить прогрес Божественного Плану, виразно свідчить про їхню духовну енергію та їхню відданість справі захисту майбутнього для людства. Визнаючи цю зрілість, що дедалі більш очевидна, ми вирішили: одразу ж після цього Ризвану в той час, як 21 рік лишиться віком, з якого вірянин може бути обраний до складу Духовних Зборів, вік, з якого вірянин зможе голосувати у виборах Бахаї, буде знижено до 18 років. Ми не маємо жодних сумнівів, що всюди молодь Бахаї відповідного віку виправдає нашу впевненість у її здатності виконати — «сумлінно та старанно» — «священний обов'язок», до якого покликаний кожен виборець бахаї.

Ми, звичайно ж, усвідомлюємо, що реалії громад різняться. Різні національні громади та різні місця в межах цих громад вступили до цієї серії Планів на різних щаблях розвитку; відтоді вони також просувалися вперед з різною швидкістю та досягли різних рівнів розвитку. У цьому нема нічого нового. Завжди було так, що умови в різних місцях неоднакові, як і наявний там ступінь сприйнятливості. Однак ми також розрізняємо хвилю, що здіймається, а разом з тим зростають здібності, упевненість і накопичений досвід у багатьох громадах, підтримані успіхом громад-побратимів у всьому світі. Наприклад, у той час, як душам, що повстали, аби відкрити нову місцевість у 1996 році, у жодному разі не бракувало мужності, віри чи відданості, сьогодні по всіх усюдах їхні одностайні поєднують ті самі якості зі знаннями, осяяннями та вміннями, що накопичилися за двадцять п'ять років докладених зусиль, спрямованих на систематизацію та вдосконалення роботи з розширення й консолідації.

З якого рівня не почала би громада, вона спромоглася надати поступального руху процесу зростання, коли поєднувала такі якості, як віра, стійкість та відданість, з готовністю навчатися. Насправді дорогоцінним спадком цієї серії Планів є повсюдне визнання того, що будь-яке зусилля, спрямоване на рух уперед, починається з орієнтації на навчання. Простота цього принципу не вповні передає значущість наслідків, які з нього випливають. Ми не маємо сумнівів, що з часом кожен кластер просунеться вперед уздовж континууму розвитку; громади, чий поступ уперед був швидшим відносно тих, чий обставини були аналогічними, продемонстрували здатність плекати єдність думки та навчатися діяти ефективно. І робили вони це, діючи без вагань.

Відданість навченню також означала готовність помилятися, і деколи, звичайно ж, помилки спричиняли дискомфорт. Не дивно, що спочатку, через брак досвіду, нові методи та підходи застосовувалися не досить вправно; час від часу шойно набуту здібність одного виду втрачали, бо громада захопилася розвитком іншої. Наявність найкращих намірів не гарантує, що не будуть зроблені хибні кроки, а щоб пройти повз них, потрібно мати смирення та зречення. Завжди, коли громада залишається непохитною в прояві витримки та навчається з помилок, що природно трапляються, рух уперед неодмінно відбувається.

На середині шляху в серії Планів залучення громади до життя суспільства почало ставати фокусом більш пильної уваги. Вірян заохочували розглядати це з точки зору двох взаємопов'язаних сфер докладання зусиль — соціальних дій та участі в дискурсах, поширених у суспільстві. Ці сфери, звичайно ж, не були альтернативами щодо роботи з розширення та консолідації та в жодному разі не відволікали від неї: вони були її невід'ємними складовими. Чим більшими були людські ресурси, на які могла спиратися громада, тим кращою ставала її здатність простягати мудрість, закладену в Одкровенні Бахаулли, на відповідь викликам сьогодення — здатність втілити Його настанови в реальність. І сум'яття в справах людства впродовж цього періоду, здавалося б, виявляло, наскільки відчайдушно воно потребувало ліків, призначених Божественним Лікарем. В основі всього цього перебувала концепція, яка різьнилася від тих, що панували в усьому світі, — концепція, яка визнавала релігію потужною силою, що надає поступального руху цивілізації, яка постійно розвивається. Стало зрозуміло, що така цивілізація не з'явиться спонтанно, сама по собі: місія послідовників Бахаулли саме й полягала в тому, щоб трудитися заради її появи. Ця місія передбачала, що той самий процес систематичного навчання застосовуватиметься також до роботи у сфері соціальних дій та участі в суспільному дискурсі.

Якщо оцінювати здатність брати участь у соціальних діях з точки зору останніх двох з половиною десятиліть, то бачимо, що вона відчутно зросла, привівши до надзвичайного розквіту діяльності. У порівнянні з періодом з 1996 року, коли щороку підтримувалося близько 250 проєктів соціального й економічного розвитку, наразі їх уже 1500, а кількість організацій, натхненних Бахаї, зросла в чотири рази та перевищила 160. Більш ніж 70 тисяч короткострокових соціальних ініціатив на рівні громад здійснюються щороку, їхня кількість зросла в п'ятдесят разів. Ми з нетерпінням очікуємо, що всі ці зусилля продовжать набувати інтенсивності завдяки відданій підтримці, яку сьогодні надає Міжнародна організація розвитку Бахаї. Тим часом значною мірою зросла участь Бахаї в дискурсах, поширених у суспільстві. Крім тих численних випадків, коли друзі вважають можливим запропонувати погляд Бахаї у бесідах, що відбуваються в робочому або особистому оточенні, більш формальна участь у дискурсах теж значно розвинулась. Ми маємо на увазі не лише значно розширені зусилля й дедалі більш грамотний внесок Міжнародної Спільноти Бахаї, яка за цей період відкрила Офіси в Африці, Азії та Європі, але й роботу значно розширеної, великою мірою зміцненої мережі національних Офісів зовнішніх зв'язків, які сфокусували свою діяльність на цій сфері як головній; на додаток, мали місце сповнені осянь і помітні внески, зроблені окремими вірянами в певні сфери. Усе це певною мірою пояснює шану, високу оцінку та захоплення, які знову й знову виражають лідери думки та визначні особистості всіх верств суспільства до Віри, її послідовників та їхньої діяльності.

Кидаючи погляд на весь двадцятип'ятирічний період, ми безмірно вражені тим, якого прогресу громада Бахаї досягла одночасно в різних сферах. Процвітає її інтелектуальне життя, про що свідчить не тільки поступ в усіх сферах її прагнень, попередньо згаданих, але й обсяг високоякісної літератури, опублікованої авторами-бахаї, розвиток просторів для дослідження певних дисциплін у світлі вчень, а також вплив семінарів для студентів вищих та аспірантів, які систематично проводить Інститут досліджень у сфері глобального процвітання, що в співпраці з інститутами Віри наразі служить молоді бахаї з більш ніж ста країн. Прискорилися зусилля, спрямовані на спорудження Будинків Поклоніння. Останній Материнський Храм було зведено в Сантьяго, Чилі, а проєкти з побудови двох національних та п'яти місцевих Машрикуль-Азкарів започатковані; Будинки Поклоніння в Баттамбангу, Камбоджа, і в Норте-дель-Каука, Колумбія, уже відчинили свої двері. Храми Бахаї, щойно відкриті чи давно засновані, дедалі частіше стають серцем життя громади. Безмірною була й залишається матеріальна підтримка, яку надають рядові віряни міріадам починань, що їх здійснюють друзі Бога. З погляду міри колективної духовної життєздатності, щедрість та жертвовність, з якими у час значних економічних зрушень був підтриманий — ні, посилюється — критично важливий потік коштів, говорять самі за себе. У царині адміністрації Бахаї відчутно зросла здатність Національних Духовних Зборів скеровувати справи своїх громад у всій їхній складності, що зростає. Вони також отримали значну користь, зокрема, від досягнення нових висот у співпраці з Радниками, які продовжують відігравати важливу роль у систематизації збору осянь на рівні громад по всьому світу та забезпеченні їх широкого розповсюдження. Це був також період, коли Регіональні Ради Бахаї виділились у повноцінні інститути Справи, і наразі у 230 регіонах Ради та інститути з підготовки, за якими вони наглядають, довели свою незамінність у просуванні процесу зростання. Щоб надати продовження функціям Головного Довіреного Хукукулла, Руки Справи Бога Мухаммада Варги, у 2005 році була створена Міжнародна Колегія Довіrenих Хукукулла; сьогодні вона координує зусилля не менш ніж 33 Національних та Регіональних Колегій Довіrenих, що охоплюють усю земну кулю, а ті, у свою чергу, скеровують роботу більш ніж 1000 Представників. Події, які відбувались у Всесвітньому Центрі Бахаї впродовж цього періоду, теж численні: ми стали свідками завершення зведення Терас Усипальниці Баба та двох будівель на Дузі, а також початку будівництва Усипальниці Абдул-Баха, не кажучи вже про безліч проєктів зі зміцнення та збереження дорогоцінних Святих місць Віри. Усипальниця Бахаулли й Усипальниця Баба були визнані як місця Світової спадщини, місця безцінної значущості для людства. Люди стікалися до цих святих місць сотнями тисяч, їхня кількість у деякі роки наближалася до півтора мільйона, а Всесвітній Центр регулярно приймав одночасно сотні паломників, деколи більш ніж 5000 на рік разом з аналогічною кількістю відвідувачів-бахаї; ми в захваті як від кількості, що зросла, так і від

великої різноманітності народів і націй, представлених серед тих, хто долучається до милості паломництва. Процес перекладу, друку та розповсюдження Священних Текстів також значно прискорився, паралельно з розвитком Довідкової бібліотеки Бахаї — одного з найпомітніших ресурсів дедалі ширшого сімейства вебсайтів, пов'язаних із Bahai.org, який сьогодні вже доступний десятима мовами. Були створені різноманітні офіси й агенції, розташовані у Всесвітньому Центрі та в інших місцях і зобов'язані підтримувати процес навчання, що розгортається одночасно в різних сферах діяльності по всьому світу Бахаї. Усе це, наші брати й сестри у вірі, лише частина історії, яку ми могли б розповісти про ті плоди, що їх принесла ваша відданість Тому, до Кого світ був несправедливим. Ми лише можемо повторити луною зворушливі слова, озвучені якимось коханим Учителем, коли Він, сповнений емоцій, вигукнув:

«О Бахаулла! Що звершив Ти?!»

Сьогодні, з висоти чверті століття, ми спрямовуємо наші погляди на останній П'ятирічний План — План, багато в чому не схожий на попередні. У тому Плані ми спонукали бахаї світу звернутися до всього того, чого вони навчилися протягом попередніх двадцяти років, і запровадити це. Ми раді, що наші сподівання щодо цього були перевершені, однак, хоч ми, звичайно, очікували значних звершень від послідовників Благословенної Краси, природа досягнутого, завдяки титанічним зусиллям, вражала. Це стало кульмінацією досягнень, шлях до яких тривав двадцять п'ять років.

Той План був особливо пам'ятним, бо його розділили на три частини два святих двохсотріччя, кожне з яких стимулювало до дії місцеві громади по всьому світу. Товариство вірних продемонструвало — у небачених доти масштабах і з відносною легкістю — здатність залучати людей з різних верств суспільства до шанування життя Явителя Бога. Це стало виразною ознакою чогось більшого — уміння направляти вивільнення приголомшливої духовної енергії на прогрес Справи. Настільки потужним був відгук, що в багатьох місцях Віра вийшла з безвісності на рівні держави. У середовищах, де це було неочікуваним, можливо, непередбачуваним, стала очевидною помітна сприйнятливості людей до Віри. Безліч людей надихнув дотик до молитовного духу, який сьогодні скрізь притаманний громадам бахаї. Бачення того, що стає можливим завдяки відзначенню Святих днів Бахаї, безмірно розширилося.

Досягнення того Плану, навіть у простому кількісному вираженні, швидко затьмарили досягнення всіх Планів до нього починаючи з 1996 року. На початку Плану існувала здатність проводити трохи більше за 100 тисяч основних видів діяльності в певний момент часу — здатність, яка стала плодом двадцяти років спільних зусиль. Наразі одночасно підтримуються 300 тисяч основних видів діяльності. Кількість учасників у цих видах діяльності перевищила два мільйони, що також становить майже триразове збільшення. Сьогодні функціонують 329 національних і регіональних інститутів з підготовки, а про їхню потужність свідчить той факт, що три чверті мільйона людей змогли завершити принаймні одну книгу послідовності; загалом кількість пройдених курсів також становить два мільйони — зростання більш ніж на третину за п'ять років.

Збільшена інтенсивність, з якою займаються програмами зростання, розповідає власну історію, що вражає. Упродовж п'ятирічного проміжку часу ми заклікали пришвидшити зростання в кожному з 5000 кластерів, де воно розпочалося. Ця вимога стала поштовхом до ревних зусиль по всьому світу. Як наслідок, кількість інтенсивних програм зростання зросла більш ніж удвічі та становить у цей час близько 4000. Складності, пов'язані з відкриттям для Віри нових сіл та сусідств у час глобальної кризи системи охорони здоров'я, а також із розширенням діяльності, яка перебувала на початковому етапі, коли розпочалася пандемія, не дали змоги досягти ще більшої загальної кількості протягом останнього року Плану. Однак, є ще про що розповісти. На початку Плану ми висловили надію, що кількість кластерів, де друзі вже минули третю віху вздовж континууму зростання — як наслідок навчання того, як належить привітно приймати велику кількість людей в обійми їхніх видів діяльності, — зросте на декілька сотень. У той час їхня загальна кількість становила близько 200 і розподілялися вони приблизно на 40 країн. Як

минуло п'ять років, ця кількість зростає до гідної подиву 1000 майже в 100 країнах — чверті від усіх інтенсивних програм зростання у світі, а досягнення набагато перевищило наші сподівання. Але навіть ці числа не відображають найвищих вершин, до яких злетіла громада. Існують громади, де кількість основних видів діяльності, які підтримуються, перевищує 1000; у деяких місцях (загалом їх декілька тисяч) залучено більш ніж 20 тисяч людей. Дедалі більше Місцевих Духовних Зборів сьогодні наглядають за розгортанням навчальних програм, які охоплюють практично всіх дітей та підлітків у селі; аналогічні реалії починають проявлятися в деяких міських сусідствах. Варті уваги випадки, коли контакт з Одкровенням Бахаулли вийшов за межі окремих людей, сімей та ширших родинних зв'язків і там можна спостерігати рух населення до спільного центру. Деколи вікова ворожнеча між супротивними групами залишається позаду, а певні суспільні структури та рушійні сили видозмінюються у світлі божественних учень.

Нас не можуть не тішити успіхи, які справляють глибоке враження. Сила Віри Бахаулли розбудовувати суспільство виявляється ще чіткіше, і це саме той міцний фундамент, на якому будуватиметься наступний Дев'ятирічний План. Кластери помітної сили, як ми й сподівалися, виявилися резервуарами знання та ресурсів для своїх сусідів. А регіонам, де налічується більш ніж один такий кластер, легше вдалося розвинути способи пришвидшити зростання в одному кластері за іншим. Ми мусимо знову наголосити, однак, що такий прогрес був загальним; різниця в прогресі лише кількісна. Колективне розуміння громадою процесу вступу загонами та її впевненість у своїй здатності стимулювати цей процес за будь-яких обставин піднялися до таких висот, які неможливо було уявити десятиліття тому. Світ Бахаї дав упевнену відповідь на важливі запитання, які дуже довго витали в повітрі та які стали центром пильної уваги в 1996 році. Існує покоління вірян, ціле життя яких несе на собі відбиток прогресу громади. Але сам лише розмах того, що відбулось у тих численних кластерах, де передові навчання були розширені, перетворив значний прогрес процесу вступу загонами на винятково важливий прогрес історичної значущості.

Багатьом добре відомо, як саме Хранитель поділив Віки Віри на послідовні епохи; п'ята епоха Віку Становлення почалась у 2001 році. Менш відомо, що Хранитель також чітко відзначив факт існування епох Божественного Плану й етапів у межах цих епох. Божественний План, який задумав Абдул-Баха та впровадження якого було відкладено на два десятиліття, поки створювалися місцеві та національні органи Адміністративного Устрою, був офіційно введений у дію в 1937 році, коли розпочався перший етап його першої епохи — Семирічний План, доручений Хранителем бахаї північноамериканської громади. Перша епоха добігла кінця із завершенням Десятирічного Походу в 1963 році, у результаті чого знамено Віри замайоріло над усім світом. Початковим етапом другої епохи став перший Дев'ятирічний План, і не менш ніж десять Планів пройшли його слідами — Планів, тривалість яких варіювала від дванадцяти місяців до семи років. На зорі цієї другої епохи світ Бахаї вже був свідком початку зародження того процесу вступу до Віри загонами, що його передбачив Автор Божественного Плану; упродовж наступних десятиліть покоління відданих вірян у громаді Найвеличнішого Імені трудилися в Божественному Винограднику, щоб культивувати умови, необхідні для безперервного широкомасштабного зростання. Які ж рясні плоди тих трудів у цю славу пору Ризвану! Явище, коли помітна кількість людей нарощує види діяльності громади, вловлює іскру віри та швидко повстає до служіння на передовому краї Плану, перетворилося із передбачення, яке підтримувала віра, на періодично повторювану реальність. Такий яскраво виражений та доказовий успіх обов'язково слід відзначити в анналах Справи. З радістю в серцях ми оголошуємо, що третю епоху Божественного Плану Вчителя розпочато. Етап за етапом, епоха за епохою Його План розгортатиметься, доки світло Царства не осяє кожне серце.

Кохані друзі! Жоден огляд п'ятирічного сміливого починання, яким завершилася друга епоха Божественного Плану, не буде повним, якщо не згадати окремо ті потрясіння, що супроводжували його останній рік і досі тривають. Обмеження щодо взаємодії між людьми, які то посилювалися, то послаблювалися в більшості країн упродовж цього часу, могли завдати колективним зусиллям громади жорстокого удару, на відновлення після якого могли

знадобитися роки, але існують дві причини, чому цього не сталося. Однією було масове усвідомлення обов'язку бахаї служити людству, надто в часи небезпеки та несприятливих обставин. Іншою — надзвичайне посилення здатності світу Бахаї виявляти це усвідомлення. Призвичасні застосовувати модель систематичних дій, друзі використали творчий підхід і почуття мети для відповіді на непередбачувану кризу, одночасно забезпечуючи логічне узгодження тих нових підходів, які вони розвинули, зі схемою, над доведенням до досконалості якої вони напружено працювали протягом послідовних Планів. Не можна забувати й про серйозні труднощі, яких зазнають бахаї, так само як і їхні співвітчизники в кожному краю; однак, незважаючи на важкі випробування, віряни не втрачають фокусу. Ресурси спрямовуються до громад, які їх потребують; вибори відбулися всюди, де можливо, та за всіх обставин інститути Справи продовжують виконувати свої обов'язки. У цей Ризван відродяться Національні Духовні Збори Сан-Томе і Принсіпі та будуть зведені два нових стовпи Всесвітнього Дому Справедливості: Національні Духовні Збори Хорватії, з місцезнаходженням у Загребі, та Національні Духовні Збори Східного Тимору, з місцезнаходженням у Ділі.

Отже, Однорічний План починається. Його мета та вимоги вже визначені в нашому посланні до Дня Завіту; цього Плану, хоч і короткого, буде достатньо, щоб підготувати світ Бахаї до Дев'ятирічного Плану, який іде слідом. Період особливої потужності, який розпочався через сто років після явлення Скрижалей Божественного Плану, незабаром завершиться столітньою річницею Вознесіння Абдул-Баха, відзначаючи завершення першого сторіччя Віку Становлення та початок другого. Товариство вірних починає цей План у час, коли людство, приборкане виявом своєї уразливості, видається більш свідомим потреби до співпраці у скеруванні енергії на світові виклики. Однак, закоренілі звички до суперництва, обстоювання власних інтересів, упередженості й обмеженості мислення досі перешкоджають руху до єдності, незважаючи на дедалі більшу кількість людей, які демонструють словами та справами, наскільки вони також прагнуть більшого прийняття властивої людству єдності. Ми молимося, щоб родині націй удалося відкинути їхні розбіжності заради інтересів спільного добра. Усупереч невизначеності, яка огортає місяці попереду, ми благаємо Бахаулла, щоб Він зробив підтвердження, які підтримують Його послідовників упродовж тривалого часу, ще ряснішими, щоб ви могли рухатися вперед зі своєю місією, із самовладанням, не порушеним сум'яттям світу, чия потреба у Його цілощому посланні ще більш нагальна, ніж будь-коли.

Божественний План вступає в нову епоху й на новий етап. Сторінку перегорнуто.

(Всесвітній Дім Справедливості)